

30 Μαΐου, 1996

[ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΕΑΤΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 828/94)

-
- Λέξεις και Φράσεις — Μετεκπαίδευση — Έννοια του όρου, και κατ' επέκταση των σχετιζομένων όρων, από τη νομολογία — Εφαρμογή στην κριθείσα περίπτωση — Πτυχίο δεν μπορεί να θεωρηθεί μεταπτυχιακό, εφόσον δεν προηγήθηκε άλλο πτυχίο, ανεξάρτητα από το ύψος της ακαδημαϊκής αξίας του κρίσιμου πτυχίου — Κρίση υπό τον Καν. 15(2) της Κ.Δ.Π. 98/91. 5
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Ακαδημαϊκά προσόντα — Καν. 15(2), των περί Δημοσίας Υπηρεσίας (Γενικών) Κανονισμών του 1991, Κ.Δ.Π. 98/91 — Περιεχόμενο ρύθμισης και εφαρμογή στην κριθείσα περίπτωση. 10
- Διοικητικό Δίκαιο — Πλάνη περί τα πράγματα — Έννοια και διακρίσεις — Βάρος αποδείξεώς της στην διοικητική δίκη — Το τεκμήριο υπέρ της ανυπαρξίας πλάνης — Δεν θεμελιώθηκε οποιαδήποτε πλάνη στην κριθείσα περίπτωση. 15
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Ειδικά το ζήτημα της απόρριψης από τη διοίκηση ληφθείσας γνώμης ειδικών χωρίς ειδική αιτιολογία — Κρίθηκε ότι δεν υφίστατο θέμα απόρριψης της γνώμης των ειδικών στην εξετασθείσα υπόθεση και εν πάση περιπτώσει η απαίτηση για ειδική αιτιολογία ικανοποιήθηκε. 20

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της μη αποδοχής από την Ε.Δ.Υ. του

ακαδημαϊκού προσόντος του ως μεταπτυχιακού παρά το γεγονός ότι εθεωρείτο τέτοιο στην χώρα έκδοσής του. Ο αιτητής δε διέθετε άλλο πτυχίο εκτός του επιδικίου.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- 10 1. Στην παρούσα υπόθεση ορθά η Επιτροπή εφήρμοσε το σχετικό κανονισμό και δεν αποδέχτηκε το δίπλωμα του αιτητή ως μεταπτυχιακό. Εκείνο που έπρεπε να εξεταστεί δεν ήταν το επίπεδο του συγκεκριμένου διπλώματος ή η ακαδημαϊκή του αξία, αλλά το κατά πόσο το συγκεκριμένο πτυχίο μπορούσε να θεωρηθεί μεταπτυχιακό μέσα στο πνεύμα του Καν. 15(2). Είναι σαφές ότι αφού μεταπτυχιακό δίπλωμα σημαίνει δίπλωμα που αποκτήθηκε μετά τη βασική εκπαίδευση και την απόκτηση του πρώτου βασικού τίτλου, οποιοσδήποτε τίτλος ανεξάρτητα από την ακαδημαϊκή του αξία δεν μπορεί να θεωρηθεί μεταπτυχιακό δίπλωμα.
- 20 2. Το βάρος απόδειξης της πλάνης βρίσκεται στους ώμους του διάδικου που την επικαλείται. Όσες φορές δηλαδή από τα στοιχεία του φακέλου η πλάνη δεν είναι προφανής, ο δε αιτητής δεν προσάγει στοιχεία που να την αποδεικνύουν ή σφόδρα να την πιθανολογούν, το δικαστήριο δεν μπορεί να δεχθεί την ύπαρξη πλάνης. Έτσι δημιουργείται τεκμήριο κατά της πλάνης, δηλαδή τεκμήριο υπέρ της ορθής εξακρίβωσης των πραγματικών περιστατικών.

30 Στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή ενήργησε με βάση τα ενώπιόν της γεγονότα, ενώ πουθενά δε φαίνεται να εδράζεται ο ισχυρισμός περί εμπιλοχώρησης πλάνης. Η απόφαση ελήφθη ύστερα από ενδελεχή έρευνα και εξασφάλιση μέσω του Υπουργείου Εξωτερικών από την Ιταλία όλων των σχετικών στοιχείων. Η Επιτροπή προχώρησε στην αξιολόγηση των ενώπιόν της στοιχείων και λαμβάνοντας υπ' όψη την ανυπαρξία άλλου διπλώματος προχώρησε στην απόφαση να μη θεωρήσει, παρά την ακαδημαϊκή του αξία, το δίπλωμα του αιτητή σαν μεταπτυχιακό. Καταλήγοντας στην απόφασή της 35 αυτή η Επιτροπή έλαβε υπ' όψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία.

- 40 3. Μετά την πληροφόρηση της περί της ακαδημαϊκής αξίας του διπλώματος, εν προκειμένω, η Επιτροπή ζήτησε περαιτέρω στοιχεία, όπως για παράδειγμα κατά πόσο ο αιτητής διέθετε πρώτο δίπλωμα και στη συνέχεια κατέληξε στην απόφασή της. Δεν απέρριψε ουσιαστικά την κρίση των ειδικών για την ακαδημαϊκή αξία του διπλώματος του αιτητή, αλλά κατέληξε στην απόφασή της αν τούτο μπορούσε να θεωρηθεί ως μεταπτυχιακό μέσα στην έννοια του

Καν. 15(2), αφού προηγουμένως έλαβε υπ' όψη της όλα τα στοιχεία μεταξύ των οποίων και το γεγονός ότι ο αιτητής δεν κατείχε άλλο δίπλωμα. Η Επιτροπή ερμήνευσε το σχετικό κανονισμό και θεώρησε ότι ανεξάρτητα από την ακαδημαϊκή αξία οποιουδήποτε διπλώματος, ο Καν.15(2) απαιτούσε για αναγνώριση των χρόνων που χρειάστηκαν για απόκτηση διπλώματος ως προϋπηρεσία, την ύπαρξη μεταπτυχιακού, δηλαδή δεύτερου διπλώματος. Όμως, ακόμα και αν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή είχε αποστεί της γνώμης των ειδικών, κάτι το οποίο εν πάση περιπτώσει δεν γίνεται αποδεκτό ότι ισχύει στην παρούσα υπόθεση, η αιτιολογία την οποία έδωσε για τη μη αποδοχή του διπλώματος ως μεταπτυχιακού, δηλαδή το γεγονός ότι ο αιτητής δεν κατείχε πρώτο δίπλωμα, μπορεί να θεωρηθεί ως ειδική αιτιολογία.

Η διατύπωση που χρησιμοποιήθηκε ουσιαστικά παρέχει αιτιολογία γιατί δίδει τη δυνατότητα στο δικαστήριο να προβεί στο δικαστικό έλεγχο, να παρακολουθήσει το συλλογισμό και να κρίνει κατά πόσο έχει χωρήσει οποιοδήποτε νομικό ελάττωμα στη λήψη της απόφασης.

4. Τέλος η Επιτροπή δεν παρέβη τις πρόνοιες του περί της Συμβάσεως της ΟΥΝΕΣΚΟ για την Αναγνώριση Σπουδών, Διπλωμάτων και Πτυχίων τα οποία Αφορούν την Ανώτερη Εκπαίδευση στα Κράτη που Ανήκουν στην περιοχή της Ευρώπης (Κυρωτικού) Νόμου του 1985, Ν. 11/85.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Δημοκρατία v. Χρίστου (1991) 3 Α.Α.Δ. 56,

Πράτσος και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1905,

Μιχαηλίδης και Άλλος v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 442,

Κλεάνθους v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 250,

Margal Ltd v. Κεντρικής Τράπεζας (1993) 3 Α.Α.Δ. 194,

Michaelides & Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1522,

Michael v. Republic (1984) 3 C.L.R. 974,

Skaroullis and Another v. Republic (1984) 3 C.L.R. 554,

Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων (1992) 3 Α.Α.Δ. 228,

5

HadjiMichael and Others v. Republic (1972) 3 C.L.R. 246,

Zenios v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1181,

10

Δημοκρατία ν. Χατζηγεωργίου (1994) 3 Α.Α.Δ. 574,

Κυριακίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1995) 3 Α.Α.Δ. 298.

Προσφυγή.

15

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της ΕΔΥ με την οποία απέρριψε το αίτημα του αιτητή για αναγνώριση του ακαδημαϊκού τίτλου “La Laurea Di Dottore in Architettura” κάπως και την τριετή του υπηρεσία ως καθηγητή σε πανεπιστήμιο ως μεταπτυχιακά προσόντα.

20

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

25

Ε. Νικολαΐδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ’ ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

30

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής από την 1.2.1993 κατέχει τη θέση αρχιτέκτονα 1ης τάξης, Τμήμα Δημοσίων Έργων. Στις 10.3.1993 ο διευθυντής του Τμήματος Δημοσίων Έργων διαβίβασε με επιστολή του αίτημα του αιτητή όπως ο ακαδημαϊκός τίτλος “La Laurea Di Dottore in Architettura” καθώς και η τριετής υπηρεσία του ως καθηγητή σε πανεπιστήμια, λογιστούν ως μεταπτυχιακά προσόντα ο δε χρόνος που χρειάστηκε για απόκτησή τους θεωρηθεί για σκοπούς αναδρομικής προαγωγής του ως υπηρεσία στη θέση που πρωτοδιορίστηκε όπως προβλέπεται από τον Καν. 15(2) των περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Γενικών) Κανονισμών του 1991, Κ.Δ.Π. 98/91. Ο Κανονισμός 15(2) προνοεί:

40

“Ανεξάρτητα από τις πιο πάνω διατάξεις δημόσιοι υπάλληλοι που απέκτησαν μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλο, μετά από σπουδές στο εξωτερικό, προτού διοριστούν στη δημόσια υπηρεσία, και που υπηρετούσαν κατά την ημερομηνία έναρξης της

ισχύος των Κανονισμών αυτών διατηρούν το δικαίωμα αναγνώρισης του χρόνου που διανύθηκε για απόκτηση τέτοιων προσόντων ως υπηρεσίας ή πείρας στη θέση που πρωτοδιορίστηκαν μέχρι δύο έτη κατ' ανώτατο όριο, με βάση τον κανονικά απαιτούμενο χρόνο για απόκτησή τους, εφόσο το προσόν αυτό σχετίζεται με τα καθήκοντα της θέσης τους." 5

Θα πρέπει στο σημείο αυτό να διευκρινήσουμε ότι ο εφαρμοζόμενος Κανονισμός είναι ο Καν. 15(2) που αναφέρεται πιο πάνω και όχι ο Καν.15(1) που εκ παραδρομής αναφέρθηκε στις γραπτές αγορεύσεις. 10

Το γραφείο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με επιστολή ημερ. 19.3.1993 προς το γενικό διευθυντή του Υπουργείου Εξωτερικών, ζήτησε να διερευνηθεί μέσω της διπλωματικής οδού κατά πόσο το προσόν του αιτητή ήταν μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλος στην αρχιτεκτονική. Σαν αποτέλεσμα των πιο πάνω και στις 26.8.1993 ο γενικός διευθυντής του Υπουργείου Εξωτερικών διαβίβασε ζηματική διακοίνωση του Ιταλικού Υπουργείου Εξωτερικών, σύμφωνα με την οποία ο συγκεκριμένος τίτλος αντιστοιχούσε με δίπλωμα Master. Έτσι η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στις 2.9.1993 ζήτησε από το διευθυντή του Τμήματος Δημοσίων Έργων να αποστείλει αντίγραφο του πρώτου πανεπιστημιακού διπλώματος του αιτητή, καθώς και βεβαίωση για τον ακριβή χρόνο που απαιτήθηκε για την απόκτησή του. Ο διευθυντής πληροφόρησε την Επιτροπή ότι στον προσωπικό φάκελο του αιτητή υπήρχε μόνο το συγκεκριμένο δίπλωμα, δηλαδή το δίπλωμα "Laurea di Dottore". Η Επιτροπή αφού ζήτησε χωρίς αποτέλεσμα από τον αιτητή να παρουσιάσει, αν κατέχει, πρώτο πανεπιστημιακό προσόν, στη συνεδρίασή της ημερ. 12.7.1994, δεν ικανοποιήθηκε ότι ο αιτητής κατείχε μεταπτυχιακό προσόν και απέρριψε το αίτημά του για αναγνώριση του συγκεκριμένου διπλώματος ως μεταπτυχιακού, απορρίπτοντας κατ' επέκταση και το αίτημα για αναγνώριση του χρόνου που το απέκτησε ως προϋπηρεσία. 20
25
30
35

Με την παρούσα αίτηση ο αιτητής αξιώνει δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας η οποία γνωστοποιήθηκε με ημερομηνία 19.7.1994 και με την οποία απέρριψε το αίτημα όπως πιο πάνω, είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε αποτελέσματος. 40

Οι λόγοι επί των οποίων ο αιτητής βασίζει την παρούσα προσφυγή είναι ότι η επίδικη απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας αντιβαίνει το νόμο, τη νομοθεσία και τα κεκτημένα δικαιώ-

ματά του, αντιβαίνει τις αρχές φυσικής δικαιοσύνης και των αρχών χρηστής διοίκησης και συνιστά δυσμενή διάκριση εναντίον του, ελήφθη δε καθ' υπέρβασην εξουσίας και ενώ η Επιτροπή τελούσε σε πλάνη περί τα πράγματα. Τέλος η επίδικη απόφαση, σύμφωνα πάν-
 5 ντα με τους ισχυρισμούς του αιτητή, πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας και δέουσας έρευνας.

Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι η απόφαση της Επιτροπής αντιβαίνει το νόμο, τη νομοθεσία και τα κεκτημένα δικαιώματά του. Είναι σα-
 10 φές από τον Καν. 15(2) της Κ.Δ.Π. 98/91 ότι δικαίωμα αναγνώρισης του χρόνου που διανύθηκε για απόκτηση προσόντος έχουν δημόσιοι υπάλληλοι που απέκτησαν μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλο μετά από σπουδές στο εξωτερικό, πριν διοριστούν στη Δημόσια Υπηρεσία. Το πρώτο ερώτημα που χρήζει απάντησης είναι κατά
 15 πόσο το συγκεκριμένο δίπλωμα του αιτητή μπορεί να χαρακτηριστεί μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλος μέσα στην έννοια του Καν. 15(2). Η αξία του διπλώματος του αιτητή και το γεγονός ότι το συγκεκριμένο πτυχίο θεωρείται ισάξιο του διπλώματος Master που είναι μεταπτυχιακού επιπέδου δεν έχει αμφισβητηθεί. Ούτε από την
 20 άλλη αμφισβητείται το γεγονός ότι ο αιτητής, πλην του υπό εξέταση, δεν κατέχει άλλο δίπλωμα. Η θέση της Επιτροπής είναι ότι ανεξάρτητα της αξίας που προσδίδεται στο συγκεκριμένο δίπλωμα, αφού ο αιτητής κατέχει μόνο ένα πτυχίο, αυτό δεν μπορεί παρά να θεωρηθεί πρώτο πτυχίο και όχι μεταπτυχιακό.

25 Στην υπόθεση *Δημοκρατία ν. Γεώργιου Χρίστου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 56, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποφάσισε ότι ο όρος "μετεκπαίδευση" σημαίνει συμπληρωματική εκπαίδευση πέραν από την κανονική. Στη σελ. 61 αναφέρεται:

30 " 'Μετεκπαίδευση' σημαίνει συμπληρωματική εκπαίδευση πέραν από την κανονική. Χρονικά και πραγματικά ακολουθεί τη βασική εκπαίδευση. Ο όρος "μετεκπαίδευση", στο σχέδιο υπηρεσίας, σημαίνει πρόσθετη εκπαίδευση μετά από την απόκτηση
 35 των διπλωμάτων ή πιστοποιητικών, απαραίτητων προϋποθέσεων που αναφέρονται στις παραγράφους (1) και (5)."

Επίσης στην υπόθεση *Κλεάνθης Πράτσος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1905, όπου το σχέδιο υπηρεσίας προέβλεπε επιτυχή μεταπτυχιακή εκπαίδευση ενός τουλάχιστον ακαδημαϊκού έτους, αποφασίστηκε ότι μεταπτυχιακή εκπαίδευση σημαίνει συμπληρωματική εκπαίδευση πέραν της κανονικής που χρονικά και πραγματικά ακολουθεί τη βασική εκπαίδευση. Ο όρος "μετα-
 40 πτυχιακή" στο σχέδιο υπηρεσίας σημαίνει πρόσθετη εκπαίδευση με-

τά από την απόκτηση πτυχίου ή διπλώματος.

Πιστεύω ότι στην παρούσα υπόθεση ορθά η Επιτροπή εφήρμοσε το σχετικό κανονισμό και δεν αποδέχτηκε το δίπλωμα του αιτητή ως μεταπτυχιακό. Εκείνο που έπρεπε να εξεταστεί δεν ήταν το επίπεδο του συγκεκριμένου διπλώματος ή η ακαδημαϊκή του αξία, αλλά το κατά πόσο το συγκεκριμένο πτυχίο μπορούσε να θεωρηθεί μεταπτυχιακό μέσα στο πνεύμα του Καν. 15(2). Είναι σαφές ότι αφού μεταπτυχιακό δίπλωμα σημαίνει δίπλωμα που αποκτήθηκε μετά τη βασική εκπαίδευση και την απόκτηση του πρώτου βασικού τίτλου, οποιοσδήποτε τίτλος ανεξάρτητα από την ακαδημαϊκή του αξία δεν μπορεί να θεωρηθεί μεταπτυχιακό δίπλωμα.

Στην υπόθεση *Χρίστος Μιχαηλίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 442, επαναλαμβάνεται η αρχή ότι δίπλωμα που αποκτήθηκε ύστερα από πενταετή κύκλο σπουδών, θεωρείται ως το πρώτο και βασικό δίπλωμα και επομένως δεν μπορεί να θεωρηθεί μεταπτυχιακό προσόν, έστω και αν στις χώρες που απονέμεται θεωρείται ισοδύναμο με δίπλωμα Master. (Βλέπε επίσης *Σάββας Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 250).

Εν όψει όλων των πιο πάνω βρίσκω ότι η επίδικη απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αντιβαίνει το νόμο ή τη νομοθεσία ή ότι παραβιάζει τα κεκτημένα δικαιώματα του αιτητή. Πριν ασχοληθώ με τον επόμενο λόγο θα ήταν ίσως ορθό να αναφέρω ότι η Επιτροπή ορθά δεν ασχολήθηκε με την πείρα του αιτητή ως καθηγητή σε πανεπιστήμιο του εξωτερικού, αφού μια τέτοια πείρα δεν προβλέπεται ούτε από το νόμο ούτε από τους Κανονισμούς και συνεπώς η Επιτροπή δεν είχε υποχρέωση να ασχοληθεί με το θέμα. Για τους ίδιους λόγους που εκτέθηκαν πιο πάνω όταν εξεταζόταν ο ισχυρισμός για παράβαση της νομοθεσίας, είναι φανερό ότι δεν έχουν παραβιαστεί ούτε οι αρχές της φυσικής δικαιοσύνης, ούτε οι αρχές της χρηστής διοίκησης, ενώ καμιά δυσμενής διάκριση δεν έχει επιδειχθεί εναντίον του αιτητή. Όταν η Επιτροπή εφαρμόζει πιστά τη νομοθεσία και τους κανονισμούς δεν μπορεί να τεθεί θέμα δυσμενούς διάκρισης ή παράβασης των κανόνων χρηστής διοίκησης. Ο αιτητής κανένα στοιχείο ή συγκεκριμένο γεγονός δεν έχει παραθέσει, πλην βεβαίως του ισχυρισμού ότι το δίπλωμά του έπρεπε να θεωρηθεί μεταπτυχιακό, που να τεκμηριώνει τον ισχυρισμό ότι παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας ή τα κεκτημένα δικαιώματά του ή τέλος ότι η απόφαση αποτελεί δυσμενή διάκριση εναντίον του.

Ο αιτητής ισχυρίζεται επίσης ότι η απόφαση της Επιτροπής

αποτελέσει προϊόν πλάνης περί τα πράγματα. Οφείλω να πω ότι δεν έχω αντιληφθεί πού ο αιτητής βασίζει τον ισχυρισμό του. Η έννοια της πλάνης αναλύεται από τον Μ. Στασινόπουλο στο Δίκαιον των Διοικητικών Πράξεων, Ανατύπωση 1982, στη σελ.300: “Στοιχείο της πλάνης περί τα πράγματα είναι η άγνοια ή η εσφαλμένη γνώσις της αντικειμενικής υπάρξεως γεγονότος τινός ή καταστάσεως παρὰ του διοικητικού οργάνου”. Εξάλλου στην υπόθεση *Margal Ltd ν. Κεντρικής Τράπεζας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 194, αναφέρονται τα πιο κάτω:

10

“Απολήγει η πλάνη περί τα πράγματα σε παρανομία εφόσον εμφιλοχωρεί στη σειρά των συλλογισμών ή στον ειρισμό των σκέψεων του διοικητικού οργάνου έτσι που η αποκάλυψή της ή το ενδεχόμενο της υπαρξής της να αφαιρεί ή να θέτει εξ αντικειμένου υπό αμφισβήτηση το βάθος της κρίσης του. Επέρχεται αυτό το αποτέλεσμα όταν η πλάνη είναι ουσιώδης δηλαδή όταν επηρέασε την απόφαση του διοικητικού οργάνου.”

15

20

(Βλέπε επίσης *Stephanos Michaelides & Others ν. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 1522, *Takis Michael ν. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 974, Μ. Στασινόπουλος, ανωτέρω, σελ. 305).

25

30

Οι εξουσίες του δικαστηρίου για ακύρωση διοικητικής πράξης στην οποία εμφιλοχώρησε πλάνη είναι ευρείες. Το δικαστήριο ακόμα κι’ όταν βρίσκεται σε αμφιβολία αναφορικά με την ύπαρξη ή μη πλάνης, μπορεί να ακυρώσει την επίδικη διοικητική πράξη ούτως ώστε να παρασχεθεί στη διοίκηση η δυνατότητα επιβεβαίωσης των ορθών γεγονότων κατά τρόπο που να μη αφήνει έδαφος για αμφιβολίες (βλ. σχετικά *Skapoullis and Another ν. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 554, 565 και *Χρυσάνθος Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων* (1992) 3 Α.Α.Δ. 228).

35

40

Το βάρος απόδειξης της πλάνης βρίσκεται στους ώμους του διάδικου που την επικαλείται. Όσες φορές δηλαδή από τα στοιχεία του φακέλου η πλάνη δεν είναι προφανής, ο δε αιτητής δεν προσάγει στοιχεία που να την αποδεικνύουν ή σφόδρα να την πιθανολογούν, το δικαστήριο δεν μπορεί να δεχθεί την ύπαρξη πλάνης. Έτσι δημιουργείται τεκμήριο κατά της πλάνης, δηλαδή τεκμήριο υπέρ της ορθής εξακρίβωσης των πραγματικών περιστατικών (βλ. Μ. Στασινόπουλος, ανωτέρω, σελ. 305. Βλέπε επίσης σχετικά *Koumis Hji Michael and Others ν. The Republic* (1972) 3 C.L.R. 246, 252, *Zenios ν. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1181, 1183 και *Χρυσάνθος Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων* (1992) 3 Α.Α.Δ. 228).

Στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή ενήργησε με βάση τα ενώπιόν της γεγονότα, ενώ πουθενά δεν φαίνεται να εδράζεται ο ισχυρισμός περί εμπλοχώρησης πλάνης. Η απόφαση ελήφθη ύστερα από ενδελεχή έρευνα και εξασφάλιση μέσω του Υπουργείου Εξωτερικών από την Ιταλία όλων των σχετικών στοιχείων. Η Επιτροπή προχώρησε στην αξιολόγηση των ενώπιόν της στοιχείων και λαμβάνοντας υπ' όψη την ανυπαρξία άλλου διπλώματος προχώρησε στην απόφαση να μη θεωρήσει, παρά την ακαδημαϊκή του αξία, το δίπλωμα του αιτητή σαν μεταπτυχιακό. Καταλήγοντας στην απόφασή της αυτή η Επιτροπή έλαβε υπ' όψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία. Αδυνατώ να αντιληφθώ υπό ποια καν έννοια επλανήθη η Επιτροπή, ενώ η έρευνα που προηγήθηκε όχι μόνο ήταν η δέουσα αλλά θα έλεγα ότι ήταν ενδελεχής.

Ο αιτητής αξιώνει την ακύρωση της συγκεκριμένης απόφασης και λόγω, κατ' ισχυρισμόν, έλλειψης αιτιολογίας. Όπως έχει τονιστεί και στην υπόθεση *Δημοκρατία ν. Γεωργίου Χατζηγεωργίου* (1994) 3 Α.Α.Δ. 574, ένας από τους προφανείς λόγους για την ανάγκη αιτιολόγησης της απόφασης είναι και η δυνατότητα δικαστικού ελέγχου της. Αν δεν υπάρχει αιτιολογία το δικαστήριο αδυνατεί να ελέγξει αν η απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή. Για να είναι νοητός ο έλεγχος θα πρέπει η πραγματική βάση πάνω στην οποία στηρίχτηκε η απόφαση να είναι γνωστή. Όπως αναφέρεται και στην υπόθεση *Κώστας Κυριακίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1995) 3 Α.Α.Δ. 298, για να είναι δυνατός ο δικαστικός έλεγχος θα πρέπει το δικαστήριο να μπορεί να παρακολουθήσει το συλλογισμό του διοικητικού οργάνου. Προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπ' όψη τις γνώμες των ειδικών δηλαδή, την απάντηση του Υπουργείου Εξωτερικών της Ιταλίας και τη βεβαίωση της Ιταλικής Πρεσβείας στην Κύπρο, σύμφωνα με τις οποίες το συγκεκριμένο δίπλωμα θεωρείται δευτέρου βαθμού ακαδημαϊκός τίτλος και ισοδύναμο με τον αγγλικό τίτλο Master. Σε μια τέτοια περίπτωση η Επιτροπή θα έπρεπε να δώσει ειδική αιτιολογία γιατί αγνόησε τη γνώμη των ειδικών. Παρ' όλον ότι η ίδια η Επιτροπή ζήτησε γνώμη για το επίπεδο του διπλώματος, εν τούτοις, μετά τη θετική για τον αιτητή απάντηση κατέληξε σε αντίθετη απόφαση απορρίπτοντας τη θέση ότι το συγκεκριμένο δίπλωμα είναι μεταπτυχιακό. Μετά την πληροφόρηση της περί της ακαδημαϊκής αξίας του διπλώματος η Επιτροπή ζήτησε περαιτέρω στοιχεία, όπως για παράδειγμα κατά πόσο ο αιτητής διέθετε πρώτο δίπλωμα και στη συνέχεια κατέληξε στην απόφασή της. Δεν απέρριψε ουσιαστικά την κρίση των ειδικών για την ακαδημαϊκή αξία του διπλώματος του αιτητή, αλλά κατέληξε στην απόφασή της αν τούτο μπορούσε να θεωρηθεί ως μεταπτυχιακό μέσα στην έννοια του Καν. 15(2), αφού

- προηγουμένως έλαβε υπ' όψη της όλα τα στοιχεία μεταξύ των οποίων και το γεγονός ότι ο αιτητής δεν κατείχε άλλο δίπλωμα. Η Επιτροπή ερμήνευσε το σχετικό κανονισμό και θεώρησε ότι ανεξάρτητα από την ακαδημαϊκή αξία οποιουδήποτε διπλώματος,
- 5 Καν.15(2) απαιτούσε για αναγνώριση των χρόνων που χρειάστηκαν για απόκτηση διπλώματος ως προϋπηρεσία, την ύπαρξη μεταπτυχιακού, δηλαδή δεύτερου διπλώματος. Όμως, ακόμα και αν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή είχε αποστεί της γνώμης των
- 10 ειδικών, κάτι το οποίο εν πάση περιπτώσει δεν αποδέχομαι ότι ισχύει στην παρούσα υπόθεση, η αιτιολογία την οποία έδωσε για τη μη αποδοχή του διπλώματος ως μεταπτυχιακού, δηλαδή το γεγονός ότι ο αιτητής δεν κατείχε πρώτο δίπλωμα, μπορεί να θεωρηθεί ως ειδική αιτιολογία.
- 15 Η διατύπωση που χρησιμοποιήθηκε ουσιαστικά παρέχει αιτιολογία γιατί δίδει τη δυνατότητα στο δικαστήριο να προβεί στο δικαστικό έλεγχο, να παρακολουθήσει το συλλογισμό και να κρίνει κατά πόσο έχει χωρήσει οποιοδήποτε νομικό ελάττωμα στη λήψη της απόφασης.
- 20 Τέλος, δεν βρίσκω ότι η Επιτροπή παρέβη τις πρόνοιες του περί της Συμβάσεως της ΟΥΝΕΣΚΟ για την Αναγνώριση Σπουδών, Διπλωμάτων και Πτυχίων τα οποία αφορούν την Ανώτερη Εκπαίδευση στα Κράτη που ανήκουν στην περιοχή της Ευρώπης (Κυρωτικού) Νόμου του 1985, Ν. 11/85. Με το νόμο 11/85 κυρώθηκε η Διεθνής Σύμβαση της ΟΥΝΕΣΚΟ σύμφωνα με την οποία απαιτείται όπως τα πτυχία που είναι αναγνωρισμένα και στο επίπεδο που είναι αναγνωρισμένα στο χώρο προέλευσής τους αναγνωρίζονται αντίστοιχα στην Κύπρο. Το άρθρο 1 της Σύμβασης προβλέπει ότι
- 25 για τους σκοπούς της Σύμβασης η αναγνώριση αλλοδαπού πιστοποιητικού διπλώματος ή πτυχίου ανώτερης εκπαίδευσης σημαίνει την αποδοχή τους ως εγκύρου πιστοποιητικού από τις αρμόδιες αρχές ενός συμβαλλόμενου κράτους και τη χορήγηση στον κάτοχό του των δικαιωμάτων που απολαμβάνουν τα πρόσωπα που κατέχουν ημεδαπό πιστοποιητικό ή πτυχίο προς το οποίο το αλλοδαπό
- 30 εκτιμάται ως ανάλογο. Δεν θεωρώ ότι η απόφαση της Επιτροπής αντιβαίνει στην πρόνοια του άρθρου αυτού. Το άρθρο 1 αναφέρεται στα δικαιώματα που αποδίδονται στα πρόσωπα που κατέχουν συγκεκριμένο δίπλωμα και στην ακαδημαϊκή αξία των διπλωμάτων αυτών. Ο Καν. 15(2) προβλέπει σαφώς την ύπαρξη μεταπτυχιακού διπλώματος και μεταπτυχιακό δίπλωμα σημαίνει, όπως είδαμε και προηγουμένως, τον τίτλο ο οποίος αποκτήθηκε μετά τον
- 35 πρώτο ή βασικό τίτλο. Έτσι δεν μπορώ να θεωρήσω ότι η απόφαση της Επιτροπής αντιβαίνει καθ' οιονδήποτε τρόπο το νόμο αυτό.
- 40

Εν όψει όλων των πιο πάνω καταλήγω ότι ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει την υπόθεσή του και η αίτησή του θα πρέπει να απορριφθεί. Η επίδικη διοικητική απόφαση επικυρώνεται και η υπόθεση απορρίπτεται με έξοδα εναντίον του αιτητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.